

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Magozwe / Magozwe

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustrert av: Wiehan de Jager

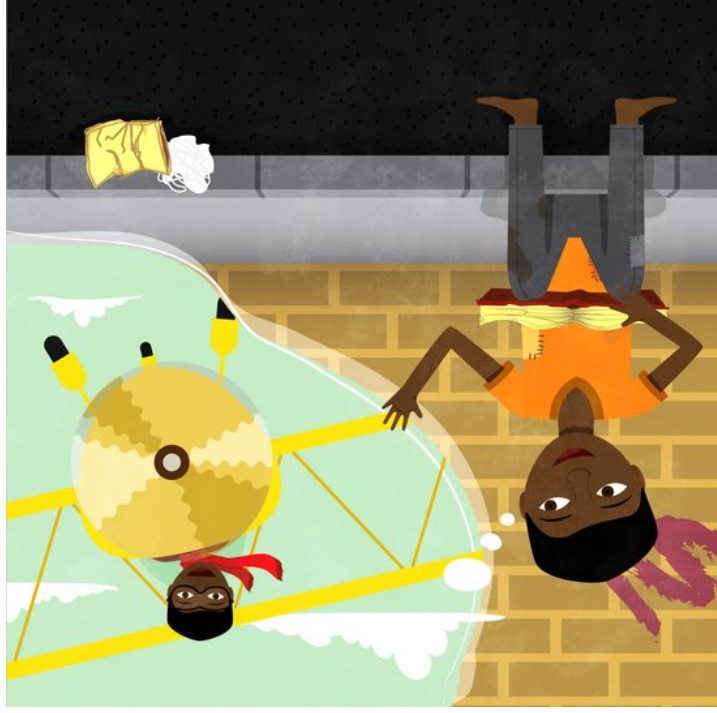
Oversatt av: Leyla Tekül (tr), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (m)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Magozwe

Magozwe

✎ Lesley Koyi

🗉 Wiehan de Jager

📖 Leyla Tekül

🗣️ tyrkisk / nynorsk

📊 nivå 5

Kalabalık bir şehir olan Nairobi'de, sıcak bir yuvası olmayan bir grup evsiz çocuk yaşıyormuş. Her gün onlar için yeni ve bilinmeyen bir macera gibiymiş. Bir sabah soğuk kaldırımlarda uyuduktan sonra yere serdikleri hasırları topluyorlarmış. Soğuğa dayanabilmek için çöplerle ateş yakmışlar. Grubun içinde Magozwe diye bir çocuk da varmış. İçlerinde en genci oymuş.

...

I den travle byen Nairobi, langt frå det trygge livet heime, budde det ein gjeng heimlause gutar. Dei tok kvar dag akkurat som han kom. Ein morgon pakka gutane saman mattene sine etter at dei hadde sove på det kalde fortauet. For å fordriva kulda laga dei eit bål av søppel. Ein av gutane i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

Magozwe'nin anne ve babası öldüğünde o daha beş yaşında imiş. O da amcasıyla yaşamaya başlamış. Amcası çocukla hiç ilgilenmemiş. Magozwe'ye hiç yeteri kadar yemek vermemiş. Onu hep ağır işlerde çalıştırmış.

...

Da Magozwe sine foreldre døydde, var han berre fem år. Han drog for å bu med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikkje om barnet. Han gav ikkje Magozwe nok mat. Han tvinga guten til å jobba hardt.

Magozwe soru sorduğunda veya şikayet ettiğinde amcası onu hep dövmüş. Okula gitmek istediğini söyleyen Magozwe'ye, "Sen aptalın tekisin. Hiç bir şey öğrenemezsin," demiş. Üç yıl boyunca böyle bir eziyetten sonra Magozwe amcasının evinden kaçmış. Sokaklarda yaşamaya başlamış.

...

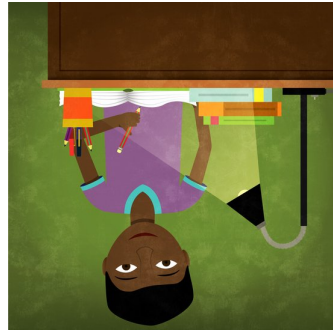
Viss Magozwe klaga eller stilte spørsmål, slo onkelen hans han. Når Magozwe spurde om han kunne gå på skulen, slo onkelen hans han og sa: "Du er for dum til å lære noko som helst." Etter tre år med denne behandlinga rømde Magozwe frå onkelen sin. Han byrja å bu på gata.

Magozwe yeşil çatılı evin arka bahçesinde oturup, okula ait bir hikaye kitabını okuyormuş. Thomas gelmiş ve yanına oturmuş. "Bu hikaye nedir?" diye sormuş Thomas. "Öğretmen olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. "Adı Magozwe," demiş Magozwe gülümseyerek.

...

Magozwe sat på tunet ved huset med det grønne taket og las ei barnebok frå skulen. Thomas kom og sat seg ved sida av han. "Kva handlar forteljinga om?" spurde Thomas. "Ho handlar om ein gut som vert lærar", svara Magozwe. "Kva heiter guten?" spurde Thomas. "Han heiter Magozwe", svara Magozwe med eit smil.

Magozwe okula başlamış ama tabii çok zormuş. Geri kaldığı bir sürü şeyi öğrenerek sınıfın seviyesine yetişmesi gerekiyormuş. Bazen umdunu yitirip vazgeçmeyi düşünmüş de oluyormuş. Ama sonra pilot ve futbolcu olan çocukların hikayesi geliyormuş aklına. Tipki onlar gibi o da pes etmemeliymiş.

...

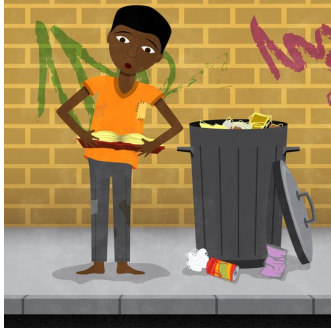
Magozwe byrja på skulen, og det var vanskeleg. Han hadde mykje å ta att. Av og til ville han gje opp. Men han tenkte på piloten og fotballspelaren i barnebøkene. Som dei gav han han ikkje opp.

Sokak hayati çok zormuş. Çocukların çok yemek bulmakta zorlanıyormuş. Bazen yakalanıp tutuklanıyor, bazen de dayak yiyorlarmış. Hastalandıklarında yarım edecek kimşeleri yokmuş. Gruptaki çocuklar dilenerek yada topladıkları çöpleri satarak birtiktirdikleri parayla isteyen diğer rakip gruplara da savaşıyorlardı. Gerektiğinden hayati da zorlanıyormuş.

...

Livet på gata var vanskeleg, og dei fleste gutane sleit kvar dag berre for å finna mat. Nokre gonger vart dei arrestert, andre gonger vart dei slått. Når dei vart sjuke, var det ingen som kunne hjelpa dei. Gjengen var avhengig av dei få pengane dei fekk frå å tigga og frå å selja plast og anna til resirkulering. Livet var enda vanskelegare på grunn av slåsskampar med rivaliserande gjengar som ville ha kontroll over delar av byen.

Bir gün Magozwe çöpleri karıştırırken eski bir resimli hikaye kitabı bulmuş. Kitabı temizlemiş ve kesesine koymuş. O günden sonra hep kitabı çıkarıp resimlerine bakmaya başlamış. Okuma bilmediğinden yazıları anlamıyormuş.

...

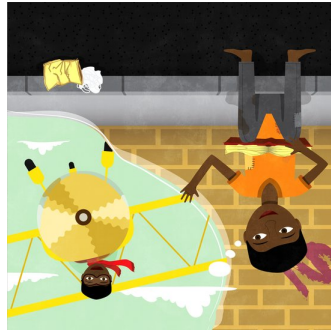
Ein dag medan Magozwe leitte i nokre søppelbøtter, fann han ei gammal fillete barnebok. Han fjerna møkka frå ho og la den i sekken sin. Kvar påfølgjande dag tok han ut boka og såg på bileta. Han visste ikkje korleis han skulle lesa orda.

Böylece Thomas yeşili çatılı yeni bir evdeki bir odaya yerleşmiş. İki de oda arkadaşı varmış. Toplam 10 çocuk kalıyormuş burada. Evde ayrıca Cissy Teyze ve kocası, üç köpek bir kedi bir de keçi yaşıyormuş.

...

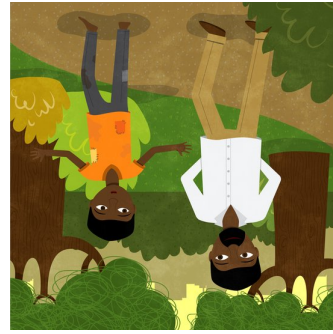
Dermed flytta Magozwe inn i eit rom i eit hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutar. Til saman var det ti born som budde i det huset. Saman med tanta Cissy og mannen hennar, tre hundar, ein katt og ei gammal geit.

Kitaptaki resimler büyüüp pilot olan bir çocuğun hikayesini anlatıyormuş. Magozwe de pilot olacağını hayal etmeye başlamış. Bazen o hikayedeki çocuğun kendisi olduğunu hayal ediyormuş.

...

Bileta fortalde forteljinga om ein gut som voks opp til å verta pilot. Magozwe brukte å dagdrøyma om å verta pilot. Nokre gonger innbilte han seg at han var guten i forteljinga.

Bu düşüncelelerini ve korkularını Thomas'la paylaşmış. Zamanla Thomas onu okula daha iyi bir hayati olacağına ikna etmiş.

...

Han snakka om det han var redd for med Thomas. Med tida forsikra mannen guten om at livet kunne verta betre på den nye staden.

Soğuk bir günde Magozwe yol kenarında durup dileniyormuş. Bir adam ona yaklaşmış şöyle demiş, “Merhaba benim adım Thomas. Burada yakında, senin yemek yiyebileceğin bir yerde çalışıyorum.” Eliyle mavi renk çatısı olan sarı bir binayı göstermiş adam. “Umarım oraya gidip yemek yersin ha?” diye sormuş. Magozwe adama ve sonra eve bakmış. “Belki,” demiş ve oradan ayrılmış.

...

Det var kaldt og Magozwe stod langs vegen og tagg. Ein mann gjekk bort til han. “Hei, eg heiter Thomas. Eg bur i nærleiken, på ein stad der du kan få deg noko å eta”, sa han og peikte på eit gult hus med blått tak. “Eg håpar du dreg dit for å få deg litt mat?” spurde han. Magozwe såg på han, og deretter på huset. “Kanskje”, sa han og gjekk.

Magozwe bu bahsedilen okulu ve okula gitmeyi düşünmeye başlamış. Ya amcası haklı çıkarsa? Ya gerçekten onun dediği gibi bir şey öğrenemeyecek kadar aptalsa? Ya bu yeni yerde dayak yerse? İçini bir korku sarmış. “Belki de sokakta kalmam daha iyi,” diye düşünmüş.

...

Magozwe tenkte på denne nye staden og på å gå på skulen. Kva om onkelen hans hadde rett og han var for dum til å læra noko? Kva om dei slo han på denne nye staden? Han var redd. “Kanskje det er betre å bu på gata”, tenkte han.

Magozwe'nin onuncu yaş gününe yakın bir gün, Thomas ona bir yeni hikaye kitabı vermiş. Fakir bir köy

çocuğunun büyüüpünü bir futbolcu olmasının hikayesi imiş. Thomas hikayeyi bir kaç kez okumuş Magozwe'ye

ve bir gün ona, "Sanıyorum artık senin okula gidip

okuma yazma öğrenmenin zamanı geldi. Ne dersin?"

demiş. Thomas çocukların hem ders öğrenip hem

kalabileceği bir okuldaki bahsetmiş.

...

Omkring Magozwes tiande fødselsdag gav Thomas han ei ny barnebok. Det var fortellinga om ein landsbygut som voks opp til å verta ein berømt fotballspelar.

Thomas las den fortellinga for Magozwe mange gonger, heilt til han ein dag sa: "Eg synest det er på tide at du går på skulen og lærer å lesa. Kva synest du?" Thomas

forklarte at han visste om ein stad der born kunne bu og

gå på skule.

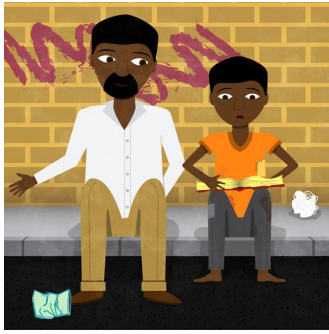
Ondan sonraki aylarda, evsiz çocuklar Thomas'ı hep görmeye almışlar. Oraya gelip sokakta yaşayan insanlarla konuşuyormuş. Onların hikayelerini!

dinliyormuş. Ciddi ve sabırlı biriymiş, hiç saygısız ve kaba bir davranışı yokmuş. Bazı çocuklar öğlenleri o sari ve

mavi renkli eve gidip yemek almaya başlamışlar.

...

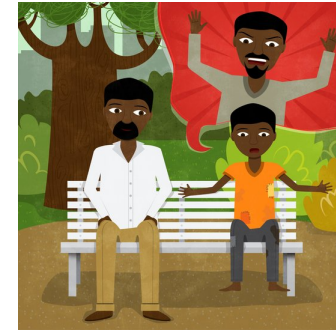
I manadene som følgde vart dei heimause gutane vande til å sjå Thomas. Han likte å snakka med folk, spesielt dei som budde på gata. Thomas hørde på fortellingar om liv til folk. Han var seriøs og tolmendig, aldri frekk eller respektlaus. Nokon av gutane byrja å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

Magozwe kaldırma oturmuş resimli kitabına bakarken Thomas yanına gelmiş ve oturmuş. “Ne kitabı bu?” diye sormuş. “Büyüyüp pilot olan bir çocuğun hikayesi,” diye cevap vermiş Magozwe. “Çocuğun adı ne?” diye sormuş Thomas. Magozwe sessizce “Bilmiyorum, ben okumayı öğrenmedim,” demiş.

...

Magozwe sat på fortauet og kika i biletboka då Thomas kom og sette seg ved sida av han. “Kva handlar forteljinga om?” spurde Thomas. “Ho handlar om ein gut som vert pilot”, svara Magozwe. “Kva heiter guten?” spurde Thomas. “Eg veit ikkje, eg kan ikkje lesa”, svara Magozwe lågt.

Bir araya geldiklerinde Magozwe Thomas’a kendi hikayesini anlatmış. Amcasının evinden nasıl ve neden kaçtığını. Thomas çok fazla konuşmamış ve Magozwe’ye hiç öğüt de vermemiş, ama her seferinde dikkatle dinlemiş. Bazen beraber yürüyüş yapmışlar ve mavi çatılı evde yemek yemişler.

...

Då dei møttest, byrja Magozwe å fortelja si eiga historie til Thomas. Det var historia om onkel hans og kvifor han rømde heimanfrå. Thomas snakka ikkje mykje, og han sa ikkje til Magozwe kva han skulle gjera, men han lytta alltid oppmerksamt. Nokre gonger snakka dei saman medan dei åt i det gule huset med det blå taket.